

Biskops-Arnö/Sundsvall, 92-94

gick in i en stad
räknade gathörn
gick några varv runt en staty
satte mej på en trottoar
träffade en kvinna
och hon sa att hon
såg ut som jag

dom trädde alla tårar
du grätit för min skull
på ett strå
bad dej äta det,
plockade den härskna smaken
ur din mun

låneperioden är över
var god ställ mej i hyllan
och ös på lite damm
så att ingen märker nåt

sitter vid frukostbordet och tyder drömmar
den om dej i en vit skrud
den om hur jag krymper och krymper
låtsas jag inte om
mäter för säkerhets skull
hur mycket jag vuxit under natten

Väninnor med vitt vin
dom fimpar alltid vackert;
Du är en sån kvinna
man inte vet nånting om
Du reser dej med en smekning

några hundskall, en rivstart
vatten som forsar
och nånstans
en kvinna som gråter ikapp
och nånstans
borde allt börja om från början

Jag är inget mer; lögnare
älskare, klippblock, storm
Bry dej inte om höghusen
Bry dej inte om
vackra ord: dom är bara
låghus staplade på varann

långt borta
det liknade en öken
stod jag,
en docka med trädar
såg hur jag slog armarna om mej själv
hörde hur jag skrek
att jag ville ha något tillbaka

gick in i en skog
gick i flera timmar
ristade in sanningen
i ett träd
och gick därifrån

FÖRSTA MÖTET

Han kom från vägen bortom byn. Staden
fyllde hans person.
Hon visste. Redan innan han kom.
Hon var klädd i bonddräkt. I oskuldens
blomma som lyste gul.
Då la han solkyssen i sin mun.
Han kunde alla knep.

I förgrunden pekade en hand. Uppmaningen:
återvänd till din mors gator,
till din kritstrecksrändiga kostyms
kvarter; horhusens skuggor.
Men han lämnade inte ljuset ifred.

Himlen vågor var deras vittne.
Och hennes hand, som tryckte
hårt mot hans bröst.
Färgerna rinner ur deras möte.
Casanovans pondus, hennes gapande mun,
rombens rymd; ett sista försök.

I hennes ögon tre pupiller.
En för oskulden, en för kärleken
och en för åtrån.
Hans hår har vackra linjer.
Solmunnen ger hennes gap
det svar han vill ge.

Den strålar framåt. Mot hennes rädsla.

Han vet. Rädsla växer till uppgivenhet.
Hennes mjuka byst smälter samman
med den raka slipsen.
Snart möts dom.

(efter målningen "Första mötet" av Francis Picabia)

Kvällen tömmer sina nät
räknar dagens fångst
och dömer mej
i antal timmars sömn

springer i sängen längs med väggen
sorterar, letar

brottas med minnen
som trängs under täcket

lägger stenar på varann
murar in känslor så att dom inte
smiter genom springor som vatten

sen sitter vi i mörkret
i varsitt rum och ber
att sagoprinsen ska vara en tjuv
en bedragare

jag vill röra vid dej
men mina händer går inte med på det
dom vet inte att dina hårda ord
bara är ursäkter för det du inte sagt
dom ser inte att dina långa lockar
bildar hundra frågetecken

på en plats där stulna ord
kolliderar med varann
där utslitna lögner tröttnat
på att gå andras ärenden
där ska jag stå
med armarna uppsträckta
ovanför huvudet

nånting vill bli sagt
men jag vet inte hur
för orden som säger förlåt
är inte mina vänner

dom vill inget hellre
än att lära känna dej
få vandra runt på din kropp
där mina händer inte längre finns

UR TELLUS DAGBOK

maskeraden, mina vänner

är över

dra på er
kläderna igen

*

jag leker lekar
med mej själv

låtsas vara nån annan
och ser

hur långt han törs gå

*

dom säger att ingen kan brytas ner
dom säger att allting har en ny början
dom säger vad dom tvingats säga

*

sista meningen

vi sa

talar igen

i ett nytt

ansikte

hjälp mej

att dra av

casanovans mask

*

sammetskvinna; nyfödd

möter

järnsköldsman; erfaren

krossar honom och
glömmer i sin iver
att vända sej om och
titta på skrothögen

*

när du dör
ska jag skänka dej

en kista av genomskinlig plast
och en blomma

att fästa vid tän

*

min älskling
klä av dej tårarna
det finns naken frukt i glasskålen
lägg din hand om äpplet
tugga sönder alla galna män
gömnda under din morgonrock

*

när du säger
att du saknat mej

och jag säger
att lögnen är ett

överfullt askfat
måste du
sluta röka.

*

vad är det som säger
att jag ska skita i dej

tiden som gått? erektionen?
dina sneda ögon?

min jeansskjorta klär dej
fortfarande
vad har då förändrats

*

armbandsuret
lösgör sej
kryper uppför armen
och blir en tidsinställd
bomb i mitt huvud

*

min älskling
bränn mitt papper
kliv in
lev

*

ruttna halsband; maskar
under fuktig sten,
sista regnet
maraccas och oljig
tango i möhippas dans,
sista natten
spruckna pratbubblor krälar
zig-zag i skuggan av öppet sår,
sista –
måste allting ta slut

*

den överfulla
adressboken

genomskinlig

ingen där

VIT FLAGG

Så du kom fram till mej
lyfte filten från min kropp
sa:

Du kan inte visa upp en enda nertrampad dröm
Inga sängkläder som du blött ner med tårar
Inte en enda av dina stympade känslor

Hur fan ska jag då
kunna tycka synd
om dej?

Jag får
älska dej
istället

Jag frågar varför varför varför
Du säger du inte kunde
välja nån annan,
skjuter kopparvarma kristaller
som svävar genom luften
och lyfter upp mina skuldror

Jag tar din hand

Vi springer nerför gatan
ser en kvinna och en man brottas i en gigantisk såpbubbla
känner lukten av huvuden som krossats mot altaret
springer slalom mellan oljedränkta måsar som
spetsats på pålar

då säger du:
Jag vill föda ditt barn
och linda in det i vit flagg

Jag har läst om molngrabben
Jag har läst Dylans alla drömmar
och varför fortsätta läsa
nu när jag VET
att alla ord
är förklädd kärlek

Tack någon för det

Tack för lukten från brasorna i trädgårdarna
som talar om att det är vår

Jag väcker dej
säger: Kom!
det är något jag vill visa dej
Vi sätter oss i båten
seglar över alla haven
vandrar över alla ängar
bär varann över alla stenar
MEN

när vi kommer fram
har dom snott vår plats uppe på klippan

Dom har snott vår plats uppe på klippan!

Där sitter nån jävel
med gråa tygstycken runt sin kropp
ett långt skägg och ännu längre hår
Han sitter där

alldeles stilla

Jag bryter av en kvist från ett träd
springer mot honom
å hojtar å viftar
med kvisten
tills han säger:

Jag går nu

Du behöver ingen gud
du har redan kärleken

Jag ser den brinna

i dej
som stora facklor doppade i mynta
nejlika och lavendel

När vi sitter där
reser du dej plötsligt
börjar dansa som i rus
skrattar mot himlen och skriker:

Vi

är

gifta

nu

Skjut ner några gamla kungars dödsallar
och ge mej som bröllopsgåva!

Jag fångar dej
brottar omkull dej
och klär av kläderna
från din kropp
Jag vill ge dej
Allt

När vi kommer hem igen
lägger vi ett lakan
på gräsmattan
Vi lägger

tv:n fotoalbumen märkesjeansen
bilen staden taggtråden alla döda höns

och en skål med socker
på lakanet
viker ihop det
och knyter ihop hörnen
slänger det i ett flygplan
och låter planet störta norr om Nordpolen

Och när vi ändå håller på
tömmer vi oss på drömmar
lägger dom på köksbordet
och sorterar dom
i rätt ordning
Sen ska jag kliva upp på bordet bland drömmarna
och hålla ett tal
till dej

Jag ska säga att jag ska glömma min rädsla
Att jag ska vända mej om och se framåt
Jag ska inte göra dej illa mer
Jag ska slita av mej mina masker
Jag ska klä av mej mina kostymer

för jag vill bo i en tipi gjord av buffelskinn
vakna av barnskrik mot jordgolvet
och lära dom
fiska forell i floden
i gryningen

(jag vill peta dej i sidan
se dej kikna av skratt
höra dej skrika: vit flagg

älskling, vit flagg)

Jag vill hålla till där
under
eftermiddagssolen
som står lågt
som värmer tillräckligt för att inte frysa
men för lite för att man ska kunna ta av sej tröjan

...där en svag dimma
sprider sej
ur våra munnar

Jag vill vandra i bergen
och se snön ligga
över bergstopparna
som
vit flagg

OM JAG KUNDE DANSA PÅ HAVET

om jag kunde dansa på havet
är jag säker på
att jag skulle sluta trampa
på den nakna kvinnokropp
jag har stulit

*

sån makt finns det
stark och grym
som en framstormande armé
med jättesköldar

man rusar fram
tar vad man kommer åt
slänger det sen
och gömmer sej
bakom oskyldiga ögon

jag tänkte på det
när vi lekte kurragömma
i skogen

*

mitt ansikte är en mask
våldigt vacker

mycket trovärdig

men när du vänder dej om
sliter jag av den
och dom ögon du tittat in i
är bara tomma hål

*

det är över nu
sluta ställ frågor
du redan vet svaren till

det är över nu
sluta undra över svar
som inte passar dina frågor

det är över nu
det du kallar styrka
är bara lärksång

*

min dräkt klär mej
jag har satt på mej
den oskyldiges dress

när du fastnat i min mantel
klär jag av mej den
och hänger den i garderoben
bredvid grätens kostym

*

ett barn har lärt mej

hur man gör hål i himlen
med slangbellan om natten

ikväll ska jag gå ut
och skjuta mej ett eget stjärntecken

nu sover du
och jag tittar
stödd på en arm
Jag ser dej
du sover hos mej

Du
du
Du
finns

när jag sover
ser du mej då?
ser du att
jag finns
här för dej

och jag drömmer
mer än bara bilder
jag drömmer om ett liv
Jag ser dej, stödd
på min arm
Jag viskar runt
våra lakan; min längtan
vid min arm
nu finns du
här hos mej